

Hvor stor er dog den glæde

Musik: Thomas Laub

Tekst: DDS02 139,1-6

S
A

1. Hvor stor er dog den glæ - de, at man med Je - sus må i
i Her - rens tem - pel træ - de og i hans for - gård

6

stå! Den lyst, den ro, den æ - re kan al - drig si - ges

10

ud, når sjæ - len hun må væ - re sin frel - sers kir - ke - brud.

2. Op, sjæl, og agt vel nøje
din Jesu kirkefærd!
Gud går for hver mands øje,
og lar sig lede her
udaf forældres hænder,
i lydighedens bånd,
han, som al jordens ender
og Himlen har i hånd.

3. O tempel, hvor din lykke
på denne dag er stor,
at Jesus selv vil smykke
din helligdom og kor!
Gid hjerterne kun ville
modtage ham med tro,
når han, al nådes kilde,
i dem vil gerne bo.

4. Men, ak! Guds tempels ære
er lagt i støvet ned.
Enhver sig selv kan lære,
af Jesus få kun ved.
Hans ord, hans Himmel-tale,
hans prædiken, hans flid,
mod dem tør hver mand gale
og gøre munden vid.

5. I dag er Jesu sæde
iblandt de lærdes flok,
dog findes ingen glæde
i deres hjerteblok!
De gransker skriften nøje,
men Jesus kendes ej,
som står for deres øje,
thi stolthed siger: Nej!

6. O Jesus, gid du ville
mit hjerte danne så,
at årle det og silde
dit tempel være må!
Du selv min hjerne vende
fra verdens kloge flok,
og lær mig dig at kende,
så har jeg visdom nok!

Thomas Kingo 1689

FNBL 138 - OLO - 17-05-05